

10 *όν. Δημόκριτος δὲ ὁ Ἀ-
βδηρείτης εἶπε μὲν ἀτό-
μους φύσεις καλῶς γε ποι-
ῶν, ἐπεὶ δὲ περὶ αὐτῶν
ἐσφάλη τινά, ἐν ταῖς ἡ-
μετέραις δόξαις ἐπισκε-*

col. III *φθῆσεται. νυνεὶ δὴ [τοις]
εἰρημένοις ἀνδρά[σιν ἐν-]
καλέσομεν, οὐ φιλο[γεί-]
κω πρὸς αὐτοὺς πά[θει]
5 χρώμενοι, τὴν δ' ἀλ[ήθει-]
αν σωθῆναι θέλο[ντες,]
καὶ Ἡρακλείτῳ πρῶ[τον],
ἐπεὶ καὶ πρῶτος ἡμ[εῖν τέ-]
τακται. κακῶς, Ἡρά[κλει-]
10 τε, πῦρ εἶναι στοιχει[ον λέ-]
γεις. οὔτε γὰρ ἄφθαρ[τόν]
ἐστιν, ἐπεὶ φθειρόμ[ενον]
ὀρῶμεν αὐτό, οὔτε δύν[α-]
ται γεννᾶν τὰ πράγμ[ατα]*

Fr. 6 (Fr. VI W)

W putavit in hoc fragm. de infinito spatio agi; quamobrem alia anteisse debere quibus de atomis ageretur. confert Lucr. 1, 968sqg. G inter fr. 5 et 6 ponit 20.

col. I]ισδε [. . . .]σω
. π]ροοδεῖν